

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/91/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914206403
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5914206403.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Erika Vargu, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. Q., nar. XX.XX.XXXX a Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, deti rodičov, matky: Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H., W. I. XXX/XX a otca: D. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, Dukelská štvrť č. 941/10, o návrhu otca maloletých detí na zníženie výživného k maloletým deťom, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok z 8. októbra 2014, sp. zn. 9P/62/2014-31, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh otca na zníženie výživného, z pôvodne určenej výšky 30,- eur mesačne na sumu 10,- eur mesačne na každé z maloletých detí, zamietol. Vykonaným dokazovaním zistil, že naposledy o výživnom otca na mal. deti bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Ružomberok z 18.09.2013, sp. zn. 2P/57/2013-38, ktorým bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené, obidve mal. deti na čas po rozvode boli zverené do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude mal. deti zastupovať a spravovať ich majetok a otcovi bola určená povinnosť prispievať na výživu maloletých detí výživným vo výške 30,- eur mesačne. V čase rozhodovania súdu o rozvode manželstva sa otec maloletých detí nachádzal vo výkone väzby, keďže proti nemu bolo vedené trestné stíhanie pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby. Matka v čase rozhodovania súdu o rozvode manželstva dosahovala príjem vo výške cca 420,- eur netto mesačne. Otec bol rozsudkom Okresného súdu Ružomberok z 14.10.2013 sp. zn. 1T/118/2013-341 uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, pričom súd schválil dohodu o vine a treste uzavretú medzi prokurátorom Okresnej prokuratúry Ružomberok a otcem maloletých detí, na základe ktorej bol otec odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov nepodmienečne a súčasne mu bolo uložené ochranné ambulantné protialkoholické liečenie. Otec v súčasnej dobe vykonáva trest odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, pričom v období od apríla 2014 do augusta 2014 dosiahol celkový príjem vo výške 493,44 eur. Matka v súčasnej dobe dosahuje príjem 449,08 eur netto mesačne. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že návrh otca na zníženie výživného nie je dôvodný. V čase posledného rozhodovania súdu o výživnom otec bol vo výkone väzby, pričom proti pôvodnému stavu sa jeho situácia zlepšila tým, že vo výkone trestu odňatia slobody je pracovne zaradený a dosahuje príjem, ktorý mu umožňuje prispievať na výživu maloletých detí. Otec sa dostal do situácie, keď v súčasnej dobe je vo výkone trestu odňatia slobody svojim vlastným zavinením, keďže dôvodom výkonu trestu odňatia slobody je spáchanie zločinu týrania blízkej a

zverenej osoby, čo zakladá dôvod na aplikáciu ust. § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine. Nemôže byť na ujmu maloletých detí skutočnosť, že otec sa svojim nezodpovedným a v danom prípade úmyselným trestnoprávnym konaním dostal do situácie, kedy sú jeho zárobkové možnosti značne obmedzené. Navyše doposiaľ určená vyživovacia povinnosť otca maloletých detí vo výške 30,- eur mesačne na každé z maloletých detí sa blíži k minimálnej výške výživného stanovenej všeobecným záväzným predpisom.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie otec. Uviedol, že v súčasnej dobe je vo výkone trestu odňatia slobody a okresný súd nerešpektoval jeho sociálny status väzňa, jeho ekonomické možnosti. Podľa jeho názoru matka by mala viac pracovať, aby dosahovala vyššie príjmy. Žiadal návrhu na zníženie výživného na maloleté deti v plnom rozsahu vyhovieť.

Kolíznym opatrovníkom maloletých detí vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal rozsudok okresného súdu ako správny potvrdiť. Poukázal na skutočnosť, že otec spáchaním zločinu sa dostal do výkonu trestu odňatia slobody, čo nemôže byť dôvodom na zníženie výživného. Taktiež doposiaľ určená výška výživného na sumu 30,- eur na každé dieťa je nepostačujúca na riadne zabezpečenie potrieb maloletých detí.

Matka maloletých detí sa k odvolaniu otca písomne nevyjadřila.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozsudku, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/ O.s.p., ktorý ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Okresný súd vo veci riadne zistil skutkový stav, skutkové zistenia správne vyhodnotil k podmienkam uvedeným v § 75 ods. 1 Zákona o rodine tak, že návrh otca na zníženie výživného (vychádzajúc z okolností prejednávanej veci), ako nedôvodný zamietol.

Z výsledkov vykonaného dokazovania okresným súdom vyplýva, že naposledy o vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Ružomberok z 18.09.2013 sp. zn. 2P/57/2013-38, ktorým manželstvo rodičov maloletých detí bolo rozvedené a súd v zmysle § 113 ods. 1 O.s.p. pri rozhodovaní o úprave práv a povinností rodičov maloletých detí na čas po rozvoze rozhodol o výživnom tak, že zaviazal otca platiť výživné na mal. A. a na mal. Y., na každé dieťa vo výške 30,- eur mesačne. Súd v čase rozhodovania o výživnom povinného rodiča na mal. deti v rozvodovom konaní vychádzal zo skutočnosti, že otec maloletých detí sa nachádzal vo výkone väzby, matka dosahovala príjem vo výške 420,- eur mesačne netto. V súčasnej dobe otec vykonáva trest odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, a to na základe rozsudku Okresného súdu Ružomberok z 14.10.2013 č. k. 1T/118/2013-341, v ktorom schválil dohodu o vine a treste uzavretú medzi prokurátorom Okresnej prokuratúry Ružomberok a otcom maloletých detí, a na základe ktorého bol otec uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ v spojení s § 138 písm. b/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov nepodmienečne a bolo mu uložené ochranné ambulantné protialkoholické liečenie. Z pripojeného spisu Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/118/2013 vyplýva, že otec bol odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody pre skutky, ktorých sa dopustil svojim úmyselným konaním voči matke maloletých detí v období rokov 2004 až 2013, čím jej spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu, stresu, citovým vydieraním a iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické a psychické zdravie, obmedzuje jej bezpečnosť, pričom uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania po dlhší čas.

Súdna prax na základe daných okolností zastáva názor, že pokiaľ sa rodič zbavil svojím úmyselným konaním, kvôli ktorému na neho bola uvalená väzba a pre ktoré bol následne odsúdený na trest odňatia slobody, objektívnej možnosti plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému

dieťaťu, nemožno túto skutočnosť vykladať na ťarchu tohto dieťaťa, ktoré má podľa čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd základné právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

Aj v danom prípade, pokiaľ sa otec maloletých detí zbavil možnosti dosahovať pravidelný príjem tým, že bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody, navyiac v danom prípade prihliadajúc na to, že sa z jeho strany jednalo o úmyselné (trestné) konanie voči blízkej osobe (matke maloletých detí) správne okresný súd na tieto okolnosti vo vzťahu k zákonným podmienkam uvedených v § 75 ods. 1 Zákona o rodine prihliadal a správne dospel k záveru, že za daných okolností nemôže byť na ujmu maloletých detí, aby bolo znížené výživné u povinného rodiča (otca). Krajský súd sa preto plne stotožnil s dôvodmi uvádzanými v rozsudku okresného súdu, ktoré považuje za výstižné a zároveň dané zákonným podmienkam.

Krajský súd z uvedených dôvodov rozsudok okresného súdu ako vecne správny v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. a žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.